

MOJA PARAFIA

Nr: 696
20/07/2008

Historia Parafii Świętego Józefa w Radomiu część 3

Pierwszym duszpasterzem który przez czas wojny i okupacji podejmował swoje obowiązki – nie będąc w sensie ścisłym proboszczem, bo dekret erekcji parafii został sporządzony po wojnie, w 1946 roku – był ksiądz Stanisław Czapla SAC. W dniu 3 września 1939 roku został rektorem domu w Radomiu. Przebywał tu przez cały czas drugiej wojny światowej. W rok po jej zakończeniu, 28 kwietnia 1946 roku został mianowany rektorem w Sucharach i Poznaniu.

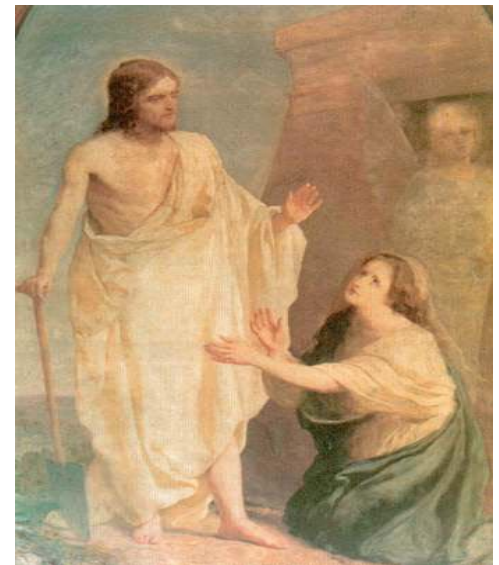
Pierwszym proboszczem erygowanej w 1946 roku parafii Opieki Św. Józefa był ksiądz Paweł Drews SAC. W 1941 roku został przeniesiony do Radomia, gdzie był najpierw duszpasterzem, a od 1945 roku rektorem domu. Dnia 30 kwietnia 1946 roku został mianowany proboszczem parafii Opieki Św. Józefa w Radomiu. Przez ks. Pawła Drewsa zostały zorganizowane pierwsze po wojnie w mieście i parafii Misje św. Wygłosili je pallotyni: ks. L. Broda i ks. M. Kordecki. Ksiądz Paweł Drews SAC pracował tu do 30 lipca 1947 roku. Dnia 31 lipca 1947 roku został mianowany proboszczem w Poznaniu.

Po nim obowiązek proboszcza w parafii Opieki Św. Józefa przejął ksiądz Stanisław Martuszczyński SAC. Jako kapłan podjął pracę w Radomiu od dnia 31 lipca 1941 roku. Pełnił najpierw obowiązki prefekta w Szkole Podstawowej im. B. Prusa, a następnie z chwilą powstania parafii, wikariusza. Jego mieszkaniem był wynajęty pokój u pp. Fijałkowskich przy ulicy Leśnej. Przez okres trzech lat, od 1 sierpnia 1947 do 10 sierpnia 1950 roku, pełnił posługę proboszcza. Wspomina bardzo mile tamten czas, który upłynął na pracy duszpasterskiej i stanowił w jego życiu pierwszy jej etap. Był to czas podejmowania generalnych remontów kościoła, pracy na integrację parafii oraz pierwszej kanonicznej wizytacji parafii, której dokonał biskup Jan Kanty Lorek w dniu 28 i 29 maja 1949 roku.

Ksiądz Jan Młyńczak SAC to kolejny proboszcz który swoje obowiązki wypełniał w czasach stalinowskich, od 11 sierpnia 1950 do 2 lutego 1952 roku. Z powodów zdrowotnych prosił przełożonych o zwolnienie. Czwartym z kolei proboszczem parafii był ksiądz Ludwik Bajgrowski SAC. We wrześniu 1951 roku podjął obowiązki wikariusza w parafii. Doświadczenie kilku lat pracy rekolekcyjnej i duszpasterskiej, w pierwszych latach po wojnie, pomagało przetrwać trudne warunki pracy w Radomiu. Obowiązki proboszcza pełnił od 3 lutego 1952 do 1 kwietnia 1957 roku. Budowanie plebanii było pierwszym jego zadaniem. Wywiązał się, jak na ówczesne warunki, bardzo dobrze z podjętych zamierzeń.

c.d. w następnym numerze

Święta Maria Magdalena

Maria, którą nawrócił Jezus i która wraz z Maryją, Jego matką i św. Janem, była świadkiem Jego ostatnich chwil, została nazwana Magdaleną od miasta Magdalii w Galilei. św. Klemens z Aleksandrii i inni uczeni utożsamiają ją z kobietą, która ze łzami w oczach obmyła stopy Jezusowi. Inni uważają za siostrę Marty i Łazarza. W czasie publicznej działalności Chrystusa szła za Nim wraz z innymi pobożnymi niewiastami. Jej najpierw, przed apostołami, Jezus ukazał się po swoim Zmartwychwstaniu.

Święto Marii Magdaleny katolicy wszystkich obrządków obchodzą w tym samym dniu, 22 lipca. W instrukcji do ostatniego wydania Kalendarza Rzymskiego Kościół postanowił, że dzień ten jest świętem kobiety, której ukazał się Chrystus, a nie siostry Łazarza lub niewiasty pokutującej.

Postawy podczas Mszy świętej

Postawa siedząca oznacza słuchanie, refleksję, medytację, uwagę i rozważanie. Siadamy podczas Mszy św. po to, aby lepiej słuchać, aby więcej zapamiętać, aby doskonalej rozważyć Słowo, które Bóg do nas kieruje. W starożytności w tej postawie nauczano zgromadzonych wokół mistrza, a miejsce na którym on siedział określano jako *kathedra*. Również w chrześcijaństwie jest to postawa słuchającej wspólnoty, dlatego wierni siedzą w czasie czytań i psalmu responsoryjnego, homilii, przygotowania darów (również podczas procesji z darami!) oraz rozdzielania Komunii Świętej.

c.d. w następnym numerze

Z nauczania Ojca Świętego Jana Pawła II

Kościół żyje dzięki Eucharystii [*Ecclesia de Eucharystia vivat*]. Ta prawda wyraża nie tylko codzienne doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę tajemnicy Kościoła. Na różne sposoby Kościół doświadcza z radością, że nieustannie urzeczywistnia się obietnica „ A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt. 28, 20). Dzięki Najświętszej Eucharystii, w której następuje przeistoczenie chleba i wina w Ciało i Krew Pana, raduje się tą obecnością w sposób szczególny. Od dnia Zesłania Ducha Świętego, w którym Kościół Lud Nowego Przymierza, rozpoczął swoje pielgrzymowanie ku ojczyźnie niebieskiej, Najświętszy Sakrament niejako wyznacza rytm jego dni, wypełniając je ufną nadzieją.

Encyklika Ecclesia de Eucharystia (1)

Z OKAZJI IMIENIN

S.ANNIE CR– ZAKRYSTIANCE

ORAZ S. ANNIE SAMUELI CR

składamy serdeczne życzenia. Niech

Zmartwychwstały Pan rozpromienia Wasze oblicze i serca czyste. Niech omijają Was smutki i troski, niech zawsze w Waszym życiu gości radość. Dziś modły do Boga za Was wnosimy, niech Wasza praca przynosi owoce. A Święta Wasza Patronka strzeże Was od złego. Niech Bóg Was obdarza wszelkimi darami, a Matka Najświętsza opiekuje się Wami.

Drogocenne kamienie na polnej ścieżce

Rozgrzana letnim upałem
piaszczysta kręta ścieżka wąska
Na niej kamienie siwe, różowe, garstka
krzemieni
tu i ówdzie...
pustka wokoło, cisza letnie
i taki cudowny, wspaniały spokój...
Słońce złociste wędruje powoli po
lazurycie nieba
To już wakacje. Ten czas cudowny
pełen radości, zabawy i śmiechu
Czegoż więcej trzeba
Lecz to nie zwykła, piaszczysta ścieżka
wąska
Zaraz tu coś znajdziecie...
Kto się domyśla, co to być może?
Nie, to nie będą śmiecie!
Któż z was tu dojrzy w tym polnym
kurzu
Coś, co przepięknie błyszczy migocze?
Ktoś tutaj zgubił skarb drogocenny
Są tu i perły różowe, lśniące
i fiolet ametystów, zieleń szmaragdów
złoto bursztynów błyszczących w słońcu
czerwień rubinów, i wiele innych
Można wyliczać bez końca...
Kamienie wszystkie od wieków milczą
Lecz jednak swój język mają
Choć ich nie słysząc, to na tej ścieżce
Te zwykle- polne i te szlachetne
Z zapalem rozmawiają.
A mają o czym; wiele widziały
w swym jakże długim życiu...
lecz je zostawmy w spokoju, w ciszy
Może ktoś kiedyś znajdzie te szlachetne
Leżące na ścieżce polnej
W takim pozornym ukrycie..
Któż mógł je zgubić?
To tajemnica, którą ktoś kiedyś może
wyjaśni
Na razie dajmy spokój kamieniom
Leżącym w lipcowym słońcu
One tak pięknie wyglądają...
No cóż. Opowieść dobiegła już końca.

Katarzyna Wilczyńska

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: (0-48) 366-81-03; e – mail: mojaparafia@o2.pl; www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Robert Kaim SAC;

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Monika Grzesiak, Piotr Dyjo, Agnieszka Kołodziejska, Paweł Grzesiak, Katarzyna Langowska, Szczepan Zięba, Wioleta Stańczak, Marcin Boryczka, Agnieszka Dobrowolska, Bernard Pająk, Stefan Suwała

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo